

билизация на всички войски въ България. Разтичаха се войниците, разиграха се тржбитъ и барабанитъ. Буйнитъ войници хукнаха да се видятъ съ своитъ близки. Иванъ бързо се вмъкна при музикалнитъ инструменти, допипа своя барабанъ и така живо почна да бие тревога, сборъ и атака, щото щѣше безъ малко да оглуши околнитъ. Сърдцето му се разигра въ гърдитъ, че ще изкокне чакъ. На нѣколко пѣти фелдфебелтъ трѣбваше да спира и обуздава буйното момче, защото никой не можеше да си чуй думата отъ негова барабаненъ бой. Прѣзъ нощта, въпрѣки заповѣдта, никой въ казармитъ не може да заспи.

— Ура! бой ще се биемъ! Ура! неприятельтъ ще смажемъ! Ура! България ще прославимъ!

Тѣй викаха и пѣха безъ спиръ всички войници. Всѣки тичаше, стѣгаше, кърпѣше, редѣше

На 19 сутринята почнаха да пристигатъ съ пѣсни, гайди, китки на гърди запаснитъ. Тѣ щомъ пристигнѣха, веднага събличаха своитъ дрехи и се обличаха въ войнишкитъ. Списъцитъ на ротитъ се приготвѣха. Фелдфебелитъ и ротнитъ съставяха своитъ роти отъ 200 до 250 души. Отвориха се складовѣ за всички потрѣбни нѣща. Войниците получиха и пушкитъ си. Петъ дена, прѣзъ които трая обличането и въоръжаването, може да се каже, че нѣмаше като хората нито сънъ, нито ядене, нито почивка: тичъ, радость, викъ, веселие. На шестия день полкътъ бѣше готовъ и съ музиката на чело потегли прѣзъ града, обсипанъ съ цвѣтя отъ гражданитъ, за гарата, дѣто и се качи на желѣзницата. Иванъ треперѣше цѣлъ отъ радость, че ще може да види, какъ става истински бой. Ако не бѣ барабанщикъ, той не можеше да види това, защото бѣ